

دو بارکنکور در سال به کام ما فیا به نام داوطلبان

محمد داوری

پدیده کنکور که سالهاست بر نظام آموزشی ما (آموزش عمومی و آموزش عالی) سایه افکنده است همچنان نه تنها از سایه شوم آن کاسته نشده بلکه سال به سال بهرغم مخالفت‌های گسترده منتقدان و کارشناسان این حوزه با اصل این پدیده فقط در ظاهر و جزییات آن تغییراتی ایجاد میشود و در این قصه روی پاشنه همیشگی می‌چرخد درحالی که چندین سال است قرار است کنکور حذف شود.

در آخرین تغییرات ظاهری و جزیی علاوه بر افزایش سهم عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان (که البته به نسبت سایر تصمیمات قابل دفاع است)، کنکور از امسال دو بار برگزار میشود و مدعیان این ایده بر این باور هستند که مزایای برگزاری دو بار در سال بیشتر از یک بار است و برای آن استدلال‌هایی دارند که این استدلال‌ها فقط در پشت درهای بسته شورای عالی انقلاب فرهنگی و شورای عالی آموزش و پرورش به بحث گذاشته شده است و به احتمال زیاد اعضای این شورا هم چندان تامل کارشناسانه نداشتند و در جلساتی معدود و محدود آن را به تصویب رساندند.

جالب اینکه تصور طراحان این ایده گویا این بوده که اصل کنکور اجتناب‌ناپذیر است و حالا باید برای پاسخ به منتقدان، پیشنهادها و راهکارهایی ارائه شود که قدری از معایب آن کاسته شود و با این استدلال که برگزاری دو بار کنکور در سال از اثرات روحی و روانی و استرس‌های ناشی از برگزاری یک بار در سال کاسته میشود تصمیم به این اقدام گرفته‌اند. البته استدلال‌های دیگری هم در دفاع از این تصمیم آورده میشود که چندان جدی و مهم نیست فقط برای افزودن بر فهرست استدلال‌ها از آن استفاده میشود.

این درحالی است که واقعیت پدیده کنکور در تناقضی نهفته است که ریشه در فلسفه اصلی طراحی آن دارد، یعنی برقراری عدالت در سپردن صندلی‌های دانشگاه‌ها. حال باید پرسید برگزاری دو بار کنکور در سال چقدر به این مهم کمک می‌کند؟ به عبارتی وقتی دو بار کنکور در سال برگزار شود، میتوان ادعا کرد که گزینش دانشجویان به نسبت برگزاری

يك بار در سال عادلانه تر خواهد بود؟ بدون پژوهش و نظرسنجي روشن و بديهي است كه هيچ تاثيري در رفع تبعيض در گزينشها ندارد، چراكه ريشه بيعدالتي در خود كنكور نيست، بلكه ريشه آن در 12 سال فرصت نا عادلانه است كه دانش آموزان در کشور با آن مواجه هستند، بيعدالتي و تبعيضي كه مي توان مصاديق آن را از محروميت دانش آموزان از فضا ي آموزشي تا تجهيزات آموزشي و معلم با تجربه و توانمند و ساير متغيرهاي تعيين كننده در نقاط مختلف ايران مشاهده كرد. حال در مسابقه اي كه به صورت برابر براي شركت كنندگان با پيشينه و فرصت هاي نابرابر حضور يافته اند، برگزار ميشود، چگونه مي توان عدالت را برقرار كرد؟!

لذا تكرر يك پديده اي كه اجراي آن تامين كننده فلسفه وجودي آن نيست در واقع تبعات منفي آن را افزايش مي دهد و بيش از اينكه به كام داوطلبان شركت در كنكور باشد به كام مافياي كنكور است اگرچه به نام داوطلبان صورت گيرد. بازار شعبده بازي هاي تست زني و كلاس هاي كنكور و موسسه هاي مربوطه رونق پيدا مي كند و هزينه هاي خانواده ها را مي بلعد؛ بازاري كه هيچ دستاورد مثبتي براي آموزش ما نداشته است.

منبع: روزنامه اعتماد 28 دی 1401 □□□□□□